

Elia - Nummer Drie

Laat het bekend zijn

Jeff Pippenger

2023-09-29

En het geschiedde ten tijde van het offeren van het avondoffer, dat de profeet Elia naderbij kwam en zeide: HEERE, God van Abraham, Isaak en van Israël, laat heden bekend worden dat Gij God zijt in Israël, en dat ik Uw knecht ben, en dat ik al deze dingen op Uw woord gedaan heb. 1 Koningen 18:36.

Wij hebben de kenmerken van Elia als symbool vastgesteld. Een van die kenmerken is dat het dienstwerk en de boodschap van Elia, Johannes de Doper en William Miller instrumenten van oordeel waren. Hun boodschap werd door de Heere gebruikt om hun respectieve geschiedenissen te beproeven. Jezus zei dat, indien Hij niet gekomen was, de haarklovede Joden geen zonde zouden hebben gehad.

Indien Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, zij zouden geen zonde hebben; maar nu hebben zij geen bedekking voor hun zonde. Johannes 15:22.

Ezechiël duidt hetzelfde beginsel aan voor de vitzieke Joden uit zijn tijd.

Want zij zijn onbeschaamde kinderen en hardnekkig van hart. Ik zend u tot hen; en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE. En zij, hetzij zij horen zullen, hetzij zij het zullen laten, (want zij zijn een wederspanning huis,) zullen nochtans weten dat er een profeet in hun midden geweest is. Ezechiël 2:4, 5.

De symboliek van Elia omvat zijn rol als een werktuig van het oordeel.

‘Zij die betrokken zijn bij de verkondiging van de boodschap van de derde engel, onderzoeken de Schriften volgens hetzelfde plan dat Vader Miller volgde. In het kleine boekje getiteld Views of the Prophecies and Prophetic Chronology geeft Vader Miller de volgende eenvoudige, maar verstandige en belangrijke regels voor Bijbelstudie en uitleg:

“1. Elk woord moet zijn juiste strekking hebben met betrekking tot het onderwerp dat in de Bijbel wordt voorgesteld; 2. De gehele Schrift is noodzakelijk en kan door ijverige toewijding en studie worden begrepen; 3. Niets wat in de Schrift geopenbaard is, kan of zal verborgen blijven voor hen die in geloof vragen, zonder te twijfelen; 4. Om de leer te verstaan, brengt men alle Schriftplaatsen bijeen over het onderwerp dat men wenst te kennen; laat vervolgens elk woord zijn juiste invloed hebben; en indien gij uw theorie kunt vormen zonder een tegenspraak, kunt gij niet in dwaling verkeren; 5. De Schrift moet haar eigen uitlegger zijn, aangezien zij een regel in zichzelf is. Indien ik afhankelijk ben van een leraar om haar voor mij uit te leggen, en hij zou naar haar betekenis gissen, of wensen dat zij zo is vanwege zijn sektarische geloofsbelijdenis, of om voor wijs gehouden te worden, dan zijn zijn gissing, wens, geloofsbelijdenis of wijsheid mijn regel, en niet de Bijbel.”

“Het bovenstaande vormt een gedeelte van deze regels; en bij onze bestudering van de Bijbel zullen wij er allen goed aan doen acht te slaan op de uiteengezette beginselen.

„Oprecht geloof is gegrond op de Schriften; maar satan gebruikt zovele middelen om de Schriften te verdraaien en dwaling binnen te brengen, dat grote zorgvuldigheid nodig is, wil men weten wat zij werkelijk leren. Het is een van de grote misleidingen van deze tijd om veel stil te staan bij gevoel, en eerlijkheid te claimen terwijl men de duidelijke uitspraken van het woord van God negeert, omdat dat woord niet overeenstemt met het gevoel. Velen hebben geen ander fundament voor hun geloof dan emotie. Hun godsdienst bestaat uit opwinding; wanneer die ophoudt, is hun geloof verdwenen. Gevoel kan kaf zijn, maar het woord van God is het koren. En ‘wat,’ zegt de profeet, ‘heeft het kaf met het koren gemeen?’”

„Niemand zal veroordeeld worden omdat hij geen acht heeft geslagen op licht en kennis die hij nooit heeft gehad en die hij niet kon verkrijgen. Maar velen weigeren de waarheid te gehoorzamen die hun door de gezanten van Christus wordt voorgehouden, omdat zij zich willen voegen naar de maatstaf van de wereld; en de waarheid die hun verstand heeft bereikt, het licht dat in de ziel heeft geschinen, zal hen in het oordeel veroordelen. In deze laatste dagen hebben wij het opgehoopte licht dat door alle eeuwen heen heeft geschinen, en dienovereenkomstig zullen wij verantwoordelijk worden gehouden. Het pad der heiligheid ligt niet op één lijn met de wereld; het is een verhoogde weg. Als wij op deze weg wandelen, als wij lopen in de weg van des HEEREN geboden, zullen wij bevinden dat het ‘pad der rechtvaardigen is als het glanzende licht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag.’” Review and Herald, 25 november 1884.

Wij worden niet „veroordeeld omdat wij geen acht hebben geslagen op licht en kennis die” wij „nooit hebben gehad en” wij „niet konden verkrijgen.” Het belangrijke aspect van deze uitspraak is de uitdrukking „niet konden verkrijgen.” Elia, Johannes en Miller vertegenwoordigen licht voor hun respectieve generaties dat verkregen kon worden. De aanwezigheid van hun boodschap nam de sluier weg van hetgeen in de Verenigde Staten juridisch „plausible deniability” wordt genoemd. De Elia-boodschap neemt in iedere generatie waarin zij zich manifesteert elke „plausible deniability” weg, en stelt daardoor de gehele generatie verantwoordelijk voor het licht dat dan wordt voorgehouden.

„Mijn broeder zei eens dat hij niets wilde horen aangaande de leer die wij aanhangen, uit vrees dat hij overtuigd zou worden. Hij wilde niet naar de samenkomsten komen of naar de voordrachten luisteren; maar later verklaarde hij dat hij inzag dat hij even schuldig was alsof hij ze had gehoord. God had hem een gelegenheid gegeven de waarheid te leren kennen, en Hij zou hem voor deze gelegenheid verantwoordelijk houden. Er zijn velen onder ons die bevooroordeeld zijn tegen de leerstellingen die thans worden besproken. Zij willen niet komen om te horen, zij willen niet rustig onderzoeken, maar zij brengen hun bezwaren in het duister naar voren. Zij zijn volkomen tevreden met hun positie. ‘Gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden en heb aan niets gebrek; en gij weet niet dat gij ellendig zijt en jammerlijk en arm en blind en naakt. Ik raad u aan van Mij te kopen goud, gelouterd in het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij bekleed moogt zijn en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt. Allen die Ik liefheb,

bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig en bekeer u' (Openbaring 3:17–19).”

„Deze Schriftplaats is van toepassing op hen die leven onder het gehoor van de boodschap, maar die niet willen komen om haar te horen. Hoe weet u of de Heere niet nieuwe bewijzen van Zijn waarheid geeft en die in een nieuw kader plaatst, opdat de weg des Heeren bereid moge worden? Welke plannen hebt u gemaakt opdat nieuw licht door de gelederen van Gods volk heen doordringe? Welk bewijs hebt u dat God geen licht tot Zijn kinderen heeft gezonden? Alle zelfgenoegzaamheid, egoïsme en trots van eigen inzicht moeten worden afgelegd. Wij moeten komen aan de voeten van Jezus en van Hem leren, die zachtmoedig is en nederig van hart. Jezus onderwees Zijn discipelen niet zoals de rabbijnen de hunne onderwezen. Velen van de Joden kwamen en luisterden terwijl Christus de verborgenheden van de zaligheid openbaarde, maar zij kwamen niet om te leren; zij kwamen om kritiek te oefenen, om Hem op een of andere tegenstrijdigheid te betrappen, opdat zij iets zouden hebben waarmee zij het volk tegen Hem konden vooringenomen maken. Zij waren tevreden met hun kennis, maar de kinderen van God moeten de stem van de ware Herder kennen. Is dit niet een tijd waarin het ten hoogste passend zou zijn te vasten en te bidden voor God? Wij verkeren in gevaar van tweedracht, in gevaar partij te kiezen in een omstreden kwestie; en zouden wij God dan niet met ernst moeten zoeken, met verootmoediging van ziel, opdat wij mogen weten wat waarheid is?” Selected Messages, boek 1, 413.

Zij die de Elia-boodschap vertegenwoordigen, zijn werktuigen van oordeel in een proces van reiniging dat de weg bereidt voor de Bode van het verbond om de tempel te reinigen. Bij het volbrengen van het werk van de reiniging van de tempel wordt het licht van de tegenwoordige waarheid geopenbaard. Indien het niet geopenbaard zou worden, zouden degenen die Christus zocht en zoekt te reinigen hun Laodiceïsche mantel van zelfbedrog behouden. Elia symboliseert een bediening die de waarheid voorstelt als een werktuig van oordeel. Daarom wordt ons meegedeeld dat zij die de boodschap van Johannes de Doper verwierpen, geen nut konden trekken uit het onderwijs van Jezus.

„Ik werd terugverwezen naar de verkondiging van de eerste komst van Christus. Johannes werd gezonden in de geest en kracht van Elia om de weg voor Jezus te bereiden. Zij die de getuigenis van Johannes verwierpen, hadden geen baat bij de leringen van Jezus.” Early Writings, 258.

In de profetische geschiedenissen die de reiniging van Gods volk voorafbeelden, wordt een boodschap van tegenwoordige waarheid ontsloten die deze generatie verantwoordelijk stelt voor de keuze tussen duisternis en licht.

Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde: velen zullen heen en weer trekken, en de kennis zal vermeerderd worden... En hij zeide: Ga heen, Daniël; want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd en wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en niemand van de goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan. Daniël 12:4, 9, 10.

Degenen die voor hun respectieve generaties de Elia-boodschap vertegenwoordigen, worden door Christus aangewezen als Zijn gezanten, om hen te gebruiken als werktuigen van oordeel. Dit was wat Elia aanduidde toen hij zei: „laat op deze dag bekend worden dat Gij God zijt in Israël, en dat ik Uw knecht ben, en dat ik al deze dingen op Uw woord gedaan heb.”

Deze waarheid wordt ook door Jezus uiteengezet met betrekking tot Johannes de Doper.

En toen zij weggingen, begon Jezus tot de menigten over Johannes te zeggen: Waarvoor zijt gij uitgetrokken naar de woestijn? Om een riet te zien, door de wind bewogen? Maar waarvoor zijt gij uitgetrokken? Om een mens te zien, gekleed in zachte gewaden? Zie, zij die zachte kleding dragen, zijn in de huizen der koningen. Maar waarvoor zijt gij uitgetrokken? Om een profeet te zien? Ja, Ik zeg u, en meer dan een profeet. Want deze is het, van wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn bode voor Uw aangezicht, die Uw weg voor U heen bereiden zal. Mattheüs 11:7–10.

Johannes was meer dan een profeet; hij was een werktuig van oordeel, en zijn bediening werd aan zijn generatie kenbaar gemaakt, want zij waren uitgetrokken naar de woestijn om hem te zien, even zeker als geheel Israël op bevel van Achab naar de Karmel kwam. William Miller begreep de toename van kennis die in 1798 werd ontsloten. Hij vertegenwoordigde hen die in Gods Woord heen en weer liepen terwijl de kennis toenam. Zijn boodschap was gegrond op profetische tijd, en in 1840 werden zijn boodschap en bediening zó in zijn generatie geplaatst dat de gehele protestantse wereld toekeek om te zien of zijn methodologie werkte. Toen dit bevestigd werd, werd zijn boodschap over de gehele wereld verbreid.

“In het jaar 1840 wekte nog een andere opmerkelijke vervulling van de profetie wijdverbreide belangstelling. Twee jaar eerder had Josiah Litch, een van de vooraanstaande predikanten die de tweede advent predikten, een verklaring van Openbaring 9 gepubliceerd, waarin hij de val van het Ottomaanse Rijk voorspelde. Volgens zijn berekeningen zou deze macht ten val worden gebracht ... op 11 augustus 1840, wanneer verwacht mag worden dat de Ottomaanse macht te Constantinopel gebroken zal worden. En dit, zo geloof ik, zal inderdaad het geval blijken te zijn.”

„Precies op de aangegeven tijd aanvaardde Turkije, door middel van haar gezanten, de bescherming van de geallieerde mogendheden van Europa, en stelde zich aldus onder de heerschappij van christelijke natiën. De gebeurtenis vervulde de voorzegging nauwkeurig. Toen dit bekend werd, werden velen overtuigd van de juistheid van de beginselen van de profetische uitleg die door Miller en zijn medewerkers waren aangenomen, en aan de adventbeweging werd een wonderlijke stuwkracht verleend. Geleerde en vooraanstaande mannen sloten zich bij Miller aan, zowel in het prediken als in het publiceren van zijn opvattingen, en van 1840 tot 1844 breidde het werk zich snel uit.” *The Great Controversy*, 334, 335.

Van „1840 tot 1844” wordt de geschiedenis van de „zeven donderslagen” van Openbaring hoofdstuk tien voorgesteld. In die geschiedenis werd een reinigingsproces ingeleid dat werd uitgebeeld in Maleachi hoofdstuk drie en in de twee tempelreinigingen van Christus. Het reinigingsproces was een voortschrijdend beproevingsproces, gebaseerd op Millers begrip van het dag-voor-een-jaarbeginsel. Degenen die de Elia-boodschap vertegenwoordigen, bereiden de weg

voor opdat de Boodschapper van het verbond plotseling tot Zijn tempel kome, en zij zijn het symbool van een oordeelsinstrument dat door de Boodschapper van het verbond wordt aangewend om hen uit te vegen die de duisternis verkiezen boven het licht.

Ik doop u wel met water tot bekering; maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben te dragen; Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur. Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen; maar het kaf zal Hij verbranden met onuitblusselijk vuur. Mattheüs 3:11, 12.

Op de dag van Christus, weergegeven in Johannes 6:66, verloor Hij meer discipelen dan op enig ander moment. In *The Desire of Ages*, waar dit gedeelte uit Johannes wordt behandeld, was de methodologie van de profetische toepassing juist de reden waarom de discipelen weggingen. Zij konden niet begrijpen dat het letterlijke het geestelijke vertegenwoordigde, en volgens de apostel Paulus komt het letterlijke vóór het geestelijke.

Zo staat er ook geschreven: De eerste mens Adam werd tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakende Geest. Maar niet het geestelijke is het eerst, doch het natuurlijke; daarna het geestelijke. 1 Korinthe 15:45, 46.

Onwillig en daarom onbekwaam weigerden de Joden Christus te begrijpen toen Hij verklaarde dat Hij het brood des hemels was dat gegeten moest worden. Gewoonten en overleveringen kregen de overhand boven de methode die door Christus Zelf werd gehanteerd. Met betrekking tot deze geschiedenis tekende Zuster White op:

“Door de openbare bestraffing van hun ongeloof werden deze discipelen nog verder van Jezus vervreemd. Zij waren ten zeerste ontstemd, en in hun verlangen de Heiland te krenken en de kwaadaardigheid van de Farizeeën te bevredigen, keerden zij Hem de rug toe en verlieten Hem vol verachting. Zij hadden hun keuze gemaakt, zij hadden de vorm zonder de geest aangenomen, de schil zonder de kern. Hun beslissing werd daarna nooit meer herroepen; want zij wandelden niet meer met Jezus.”

“‘Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur bijeenbrengen.’ Mattheüs 3:12. Dit was een van de tijden van zuivering. Door de woorden der waarheid werd het kaf van de tarwe gescheiden. Omdat zij te ijdel en te eigengerechtig waren om bestraffing te aanvaarden, te wereldsgezind om een leven van nederigheid te accepteren, keerden velen zich van Jezus af. Velen doen nog steeds hetzelfde. Zielen worden heden beproefd zoals die discipelen in de synagoge te Kapernaüm beproefd werden. Wanneer de waarheid tot het hart doordringt, zien zij dat hun leven niet in overeenstemming is met de wil van God. Zij zien de noodzaak van een volkomen verandering in zichzelf; maar zij zijn niet bereid het zelfverloochenende werk op zich te nemen. Daarom worden zij toornig wanneer hun zonden aan het licht worden gebracht. Zij gaan geërgerd heen, evenals de discipelen Jezus verlieten, morrend: ‘Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren?’” *The Desire of Ages*, 392.

Het is de bode van het verbond uit Maleachi die de zonen van Levi met vuur reinigt. Hij zuivert zijn dorsvloer grondig, waarbij Hij de tarwe van het kaf scheidt. Dit werk verricht Hij met een wan. De wan is datgene wat de scheiding tot stand brengt, en de wan is de boodschap van de tegenwoordige waarheid voor elke onderscheiden geschiedenis waarin Hij de zonen van Levi reinigt. De wan is de Elia-boodschap en de boodschappers, die een werktuig van oordeel vertegenwoordigen.

Zie, Ik zal Mijn bode zenden, en hij zal de weg vóór Mij bereiden; en de Heere, Die gij zoekt, zal plotseling tot Zijn tempel komen, namelijk de Engel van het verbond, in Wie gij uw vreugde vindt; zie, Hij zal komen, zegt de Heere der heirscharen. Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen? en wie zal bestaan wanneer Hij verschijnt? Want Hij is als het vuur van een goudsmelter en als zeep van vollers. En Hij zal zitten als een smelter en reiniger van zilver; en Hij zal de zonen van Levi reinigen, en hen louteren als goud en zilver, opdat zij de Heere een offer in gerechtigheid zullen brengen. Dan zal het offer van Juda en Jeruzalem de Heere aangenaam zijn, als in de dagen van ouds en als in vroegere jaren. Maleachi 3:1–4.

Hij die na Johannes de Doper komt, is Hij die Zijn dorsvloer met een wan zuivert en is als het vuur van een smelter. Het reinigingsproces wordt volbracht door de boodschapper van het verbond en duidt daarom op een geschiedenis waarin de Heere een verbond aangaat met een nieuw uitverkoren verbondsvolk. Toen het oude Israël werd verlost uit de slavernij van Egypte, was een thema van die heilige geschiedenis de kwestie van de „eerstgeborene”. Of het nu de dood van de eerstgeborenen van Egypte betrof, of Gods aanduiding van Israël als Zijn eerstgeborene.

En gij zult tot Farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Israël is Mijn zoon, ja, Mijn eerstgeborene. Daarom zeg Ik tot u: Laat Mijn zoon gaan, opdat hij Mij diene; maar indien gij weigert hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon doden, ja, uw eerstgeborene. Exodus 4:22, 23.

Toen God bij de bevrijding uit Egypte een verbond met Israël aanging, was het goddelijke plan dat elke eerstgeboren zoon uit elk van de stammen aan het werk van het priesterschap zou worden gewijd. Maar bij de opstand rond het gouden kalf was het alleen de stam van Levi die in die opstand aan de zijde van Mozes stond. Wegens hun trouw stelde God Zijn plan buiten werking dat uit iedere stam elke eerstgeborene aan het priesterschap gewijd zou worden; Hij ging aan de andere stammen voorbij en gaf aan de stam van Levi het exclusieve recht op het priesterschap. Wanneer de bode van het verbond de zonen van Levi reinigt, beeldt dit een geschiedenis uit waarin een voormalig verbondsvolk terzijde wordt gesteld ten gunste van een nieuw verbondsvolk. Dit was het geval met Johannes de Doper, de Millerieten en zal het geval zijn met de honderd vierenveertigduizend. Van 1840 tot 1844 werd een reinigingsproces in gang gezet door de toetsende kwestie van de profetische boodschap die aan William Miller was gegeven. Dit leidde ertoe dat de Heere op 22 oktober 1844 plotseling tot Zijn tempel kwam, maar het reinigingsproces eindigde niet vóór 1863.

“Zowel de profetie van Daniël 8:14: ‘Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom gereinigd worden,’ als de boodschap van de eerste engel: ‘Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want het uur van Zijn oordeel is gekomen,’ wezen op Christus’ bediening in het allerheiligste, op het onderzoekend oordeel, en niet op de komst van Christus

tot verlossing van Zijn volk en tot vernietiging van de goddelozen. De vergissing lag niet in de berekening van de profetische tijdperken, maar in de gebeurtenis die aan het einde van de 2300 dagen zou plaatsvinden. Door deze dwaling hadden de gelovigen teleurstelling geleden, en toch was alles wat door de profetie was voorgezegd, en alles wat zij op grond van de Schrift gerechtigd waren te verwachten, vervuld. Juist op het ogenblik dat zij het falen van hun verwachtingen beweenden, had de gebeurtenis plaatsgevonden die door de boodschap was voorgezegd en die vervuld moest worden voordat de Heere kon verschijnen om Zijn dienstknechten hun loon te geven.”

“Christus was gekomen, niet naar de aarde, zoals zij verwachtten, maar, zoals voorafgeschaduwde in het zinnebeeld, naar het allerheiligste van de tempel van God in de hemel. Hij wordt door de profeet Daniël voorgesteld als op dit tijdstip komende tot de Oude van Dagen: ‘Ik zag in de nachtgezichten, en zie, met de wolken des hemels kwam iemand als een Mensenzoon, en Hij kwam’—niet naar de aarde, maar—’tot de Oude van Dagen, en men leidde Hem voor Diens aangezicht.’ Daniël 7:13.”

“Deze komst wordt ook voorgezegd door de profeet Maleachi: ‘De Heere, Die gij zoekt, zal plotseling tot Zijn tempel komen, namelijk de Engel des verbonds, in Denwelken gij uw lust hebt; zie, Hij zal komen, zegt de Heere der heirscharen.’ Maleachi 3:1. De komst van de Heere tot Zijn tempel was voor Zijn volk plotseling, onverwacht. Zij zochten Hem daar niet. Zij verwachtten dat Hij naar de aarde zou komen, ‘in vlammend vuur wraak oefenende over hen die God niet kennen en over hen die het evangelie niet gehoorzamen.’ 2 Thessalonicenzen 1:8.”

“Maar het volk was nog niet gereed zijn Heere te ontmoeten. Er moest voor hen nog een werk van voorbereiding worden volbracht. Er moest licht worden gegeven dat hun gedachten richtte op de tempel van God in de hemel; en wanneer zij door het geloof hun Hogepriester in Zijn bediening daar zouden volgen, zouden nieuwe plichten worden geopenbaard. Er moest aan de gemeente nog een andere boodschap van waarschuwing en onderricht worden gegeven.

„Zegt de profeet: ‘Wie zal de dag van Zijn komst kunnen verdragen? en wie zal staande blijven, wanneer Hij verschijnt? want Hij is als het vuur van een smelter, en als de zeep der vollers: en Hij zal zitten als een smelter en reiniger van zilver: en Hij zal de zonen van Levi reinigen en hen zuiveren als goud en zilver, opdat zij de HEERE een offer in gerechtigheid zullen brengen.’ Maleachi 3:2, 3. Zij die op de aarde leven wanneer de voorbede van Christus in het hemelse heiligdom zal ophouden, moeten voor het aangezicht van een heilige God staan zonder middelaar. Hun klederen moeten vlekkeloos zijn, hun karakters moeten door het bloed der besprenging van zonde gezuiverd zijn. Door de genade van God en hun eigen volhardende inspanning moeten zij overwinnaars zijn in de strijd tegen het kwaad. Terwijl het onderzoekend oordeel in de hemel voortgaat, terwijl de zonden van berouwvolle gelovigen uit het heiligdom worden verwijderd, moet er onder Gods volk op aarde een bijzonder werk van reiniging, van het wegdoen van zonde, plaatsvinden. Dit werk wordt duidelijker voorgesteld in de boodschappen van Openbaring 14.”

„Wanneer dit werk volbracht zal zijn, zullen de volgelingen van Christus gereed zijn voor Zijn verschijning. ‘Dan zal de offerande van Juda en Jeruzalem de Heere aangenaam zijn, als in de

dagen vanouds en als in vroegere jaren.’ Maleachi 3:4. Dan zal de gemeente die onze Heere bij Zijn komst tot Zich zal nemen, een ‘heerlijke gemeente’ zijn, ‘zonder vlek of rimpel of iets dergelijks.’ Efeziërs 5:27. Dan zal zij tevoorschijn treden ‘als de dageraad, schoon als de maan, zuiver als de zon, ontzagwekkend als een leger met banieren.’ Hooglied 6:10.

„Behalve de komst van de Heere tot Zijn tempel, voorzegt Maleachi ook Zijn tweede advent, Zijn komst tot de voltrekking van het oordeel, in deze woorden: ‘En Ik zal tot ulieden ten oordeel naderen; en Ik zal een snel Getuige zijn tegen de tovenaars, en tegen de overspelers, en tegen de valselijk zweeders, en tegen degenen die het loon van de dagloner inhouden, de weduwe en de wees verdrücken, en het recht van de vreemdeling afwenden, en Mij niet vrezen, zegt de HEERE der heirscharen.’ Maleachi 3:5. Judas verwijst naar hetzelfde tafereel wanneer hij zegt: ‘Zie, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen, om gericht te houden over allen, en allen te straffen die goddeloos onder hen zijn vanwege al hun goddeloze werken.’ Judas 14, 15. Deze komst, en de komst van de Heere tot Zijn tempel, zijn onderscheiden en afzonderlijke gebeurtenissen.”

„De komst van Christus als onze Hogepriester naar het allerheiligste, voor de reiniging van het heiligdom, zoals in Daniël 8:14 wordt getoond; de komst van de Zoon des mensen tot de Oude van dagen, zoals voorgesteld in Daniël 7:13; en de komst van de Heere tot Zijn tempel, voorzegt door Maleachi, zijn beschrijvingen van dezelfde gebeurtenis; en dit wordt ook voorgesteld door de komst van de bruidegom naar de bruiloft, zoals door Christus beschreven in de gelijkenis van de tien maagden, in Mattheüs 25.” *The Great Controversy*, 424–426.

In de laatste alinea wordt verwezen naar vier ‘komsten’, en zij zijn alle dezelfde komst, op vier verschillende wijzen gesymboliseerd. Een van die ‘komsten’ is de gelijkenis van de tien maagden.

„Ik word dikwijls verwezen naar de gelijkenis van de tien maagden, van wie er vijf wijs waren en vijf dwaas. Deze gelijkenis is en zal tot op de letter vervuld worden, want zij heeft een bijzondere toepassing op deze tijd en is, evenals de boodschap van de derde engel, vervuld en zal tot aan het einde der tijden blijvende tegenwoordige waarheid zijn.” *Review and Herald*, 19 augustus 1890.

Als de vier “komsten” “beschrijvingen van dezelfde gebeurtenis zijn”, dan zullen die vier “komsten”, die in het begin van het adventisme in de Milleritische beweging werden vervuld, in de Elia-beweging aan het einde van het adventisme opnieuw “tot op de letter” worden vervuld.

William Miller en de Millerieten waren de vertegenwoordigers van de boodschap van de eerste engel, en in dezelfde passage uit *Early Writings* die wij onlangs hebben aangehaald, bezat de boodschap van de eerste engel dezelfde kenmerken als Johannes de Doper. Wij hebben de passage aangehaald die zegt dat zij die de boodschap van Johannes de Doper verwierpen, geen baat konden hebben bij de leringen van Jezus. In de volgende alinea zegt zij: “Zij die de eerste boodschap verwierpen, konden geen baat hebben bij de tweede; evenmin hadden zij baat bij de middernachtroep, die hen moest voorbereiden om met Jezus door het geloof het allerheiligste van het hemelse heiligdom binnen te gaan.” Zowel William Miller als Johannes de Doper vertegenwoordigen instrumenten van oordeel.

Indien geen van beiden was verschenen, zouden hun respectieve generaties niet verantwoordelijk worden gehouden voor het verwerpen van licht. God gebruikte die twee boodschappers om de Laodiceïsche mantel van zonde weg te nemen, en openbaarde aldus de Laodiceïsche naaktheid van het voormalige uitverkoren volk, door een boodschap te brengen die, hetzij aangenomen hetzij verworpen, in het oordeel zou worden gebruikt als een teken dat er een profeet in hun midden was geweest. De geschiedenis van 1840 tot 1844 werd voorafgebeeld door het vuur dat neerdaalde op Elia's offer op de berg Karmel. De ware profeet was onderscheiden van de valse profeten.

Wij zijn nu op het punt gekomen waarop wij het reinigingsproces moeten schetsen dat na 22 oktober 1844 voortduurde. Zuster White verklaarde dat na 22 oktober 1844 „het volk nog niet gereed was om zijn Heer te ontmoeten. Er moest voor hen nog een voorbereidingswerk tot stand worden gebracht. Er moest licht worden gegeven, dat hun gedachten zou richten op de tempel van God in de hemel; en terwijl zij door het geloof hun Hogepriester daar in Zijn bediening zouden volgen, zouden nieuwe plichten worden geopenbaard. Nog een boodschap van waarschuwing en onderricht moest aan de gemeente worden gegeven.”

Toen het adventisme de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig verwierp, die Daniël de „eed” van Mozes noemde, verloor het zijn vermogen te erkennen dat het proces van reiniging voortduurde voorbij zijn aanvankelijke werk van het verstaan van de waarheden die verbonden zijn met de opening van het oordeel.

In het volgende artikel zullen wij ingaan op het voortgaande reinigingsproces en beginnen de hoorn van het ware protestantisme, die het Milleritische adventisme in de jaren 1840 ontving, in overeenstemming te brengen met de hoorn van het republicanisme.